

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι.ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

4492
20.12.18

Ερώτηση προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών

ΘΕΜΑ: Έξι μαθητές καταδικασμένοι στο σκοτάδι της αμάθειας!

Αν και ζούμε στην εποχή που διακαώς οι πάντες κόπτονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και καλώς το κάνουν, άσχετα εάν σε ορισμένες περιπτώσεις αυτό γίνεται με υπερβάλλοντα ζήλο, συμβαίνουν γύρω μας πράγματα που δείχνουν ότι ως κοινωνία είμαστε αρκετά πίσω στο θέμα αυτό.

Πολλά από τα αυτονόητα τα κάνουμε ζητούμενα. Κραυγαλέο παράδειγμα αποτελεί ο σχολικός αποκλεισμός έξι μαθητών που διαμένουν στον οικισμό Μπόσι Καλαβρύτων. Το πρόβλημα δεν προέκυψε φέτος. Τουλάχιστον τα τρία τελευταία χρόνια προβάλλεται στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, στη τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων και στις ηλεκτρονικές ενημερωτικές σελίδες. Έχει συζητηθεί το θέμα πανελλαδικά, έχουν γίνει ερωτήσεις στη βουλή αλλά βρισκόμαστε στην 14η Δεκεμβρίου 2018 και οι έξι μαθητές παραμένουν αποκλεισμένοι στα σπίτια τους.

Ο δύσβατος χωματόδρομος των 7 χιλιομέτρων αποκλείει έξι παιδιά από τη μάθηση και τη γνώση. Ποια εξελιγμένη, από κάθε άποψη, κοινωνία θα ανέχονταν να συμβαίνει αυτό; Ποια εξελιγμένη κοινωνία θα δήλωνε μικρή να ξεπεράσει ένα εμπόδιο που καταδικάζει στην αμάθεια έξι παιδιά και να υπερασπιστεί το αυτονόητο;

Δεν αντιλέγουμε ότι υπάρχει γραφειοκρατία στην οποία σκοντάφτουν ακόμα και οι κρατικές υπηρεσίες. Ωστόσο, τα παραθυράκια υπήρχαν και θα υπάρχουν. Και μάλιστα στη χώρα μας κυρίως ανοίγουν τα παραθυράκια, παρά οι πόρτες. Ένα τέτοιο παραθυράκι φαίνεται ότι βρήκαν η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και ο Δήμος Καλαβρύτων, με δυόμισι μήνες καθυστέρηση, για να πάνε τα παιδιά σχολείο.

Βέβαια, η ανεύρεση οχήματος και οδηγού δεν λύνει οριστικά το πρόβλημα. Η οριστική λύση δίνεται με την ασφαλτόστρωση του δρόμου. Κι αυτό θα εξυπηρετήσει όλους τους μόνιμους κατοίκους του Μπόσι που δεν τολμούν ούτε να ασθενήσουν διότι δεν έχει πρόσβαση το ασθενοφόρο. Αντί να τους επιβραβεύσουμε που επέλεξαν να κρατήσουν ζωντανό ένα κομμάτι της ορεινής Αχαΐας, τους τιμωρούμε;

Ακόμα και ως ειδικό αίτημα θα μπορούσε να τεθεί από τους τοπικούς φορείς, προς τα αρμόδια Υπουργεία, η χρηματοδότηση του συγκεκριμένου έργου. Ποιος θα στέκονταν εμπόδιο ή ποιος θα το αρνούνταν; Μήπως τα πράγματα είναι πιο απλά, αλλά η απραξία μας και η έλλειψη διάθεσης τα μετατρέπει σε αξεπέραστα;

Το συγκεκριμένο θέμα πάντως πρέπει να προβληματίσει ουσιαστικά τα όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης όπως και τους εκλεγμένους στο ελληνικό κοινοβούλιο. Αν αδυνατούν να πετύχουν την ασφαλτόστρωση ενός δρόμου 7 χιλιομέτρων, τι να περιμένουμε για τα πραγματικά δύσκολα μέτωπα;

Κατόπιν τούτων ερωτάσθε:

1. Θα ασφαλτοστρώσετε, παρακάμπτοντας τη γραφειοκρατία, το δρόμο προς και από Μπόσι Καλαβρύτων;
2. Πότε και με ποιο τρόπο θα δώσετε λύση;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος